# YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS
20 päivänä maaliskuuta 1996 *

Asiassa C-2/96,

jonka Pretura circondariale di Ivrea, Sezione di Strambino (Italia) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan mukaisesti yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen ensin mainitussa tuomioistuimessa vireillä olevassa rikosasiassa, jossa vastaajina ovat

**Carlo Sunino**

ja

**Giancarlo Data,**

ennakkoratkaisun EY:n perustamissopimuksen 48, 55, 59, 60, 66, 86 ja 90 artiklan tulkinnasta, kun kansallisessa lainsäädännössä ei sallita yksityisten yritysten toimintaa tilapäistyöntekijöiden välittäjinä työmarkkinoilla,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN,

toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat C. N. Kakouris, D. A. O. Edward, J.-P. Puissochet ja G. Hirsch sekä

* Oikeudenkäyntikieli: italia.

tuomarit G. F. Mancini, F. A. Schockweiler, J. C. Moitinho de Almeida, P. J. G. Kapteyn (esittelevä tuomari), C. Gulmann, J. L. Murray, P. Jann, H. Ragnemalm, L. Sevón ja M. Wathelet,

julkisasiamies: M. B. Elmer,
kirjaaja: R. Grass,

kuultuaan julkisasiamiestä,

on antanut seuraavan

**määräyksen**

1 Pretura circondariale di Ivrea, Sezione di Strambino, on esittänyt 14.12.1995 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 3.1.1996, kaksi EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan mukaista ennakkoratkaisukysymystä perustamissopimuksen 48, 55, 59, 60, 66, 86 ja 90 artiklan tulkinnasta.

2 Nämä kysymykset esitettiin rikosasiassa, jossa Suninoa ja Dataa syytettiin seikoista, joita ei ole kuitenkaan täsmennetty ennakkoratkaisupyyntöä koskevassa päätöksessä.

3 Kansallinen tuomioistuin katsoi, että sen käsiteltävänä olevan asian ratkaisu riippui perustamissopimuksen 48, 55, 59, 60, 66, 86 ja 90 artiklan tulkinnasta ja se päätti esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

"1) Liittyykö työnvälitystä ja tilapäistyötä koskeva kansallinen lainsäädäntö julkisen vallan käyttöön EY:n perustamissopimuksen 66 ja 55 artiklassa tarkoitetulla tavalla, ottaen huomioon tämän lainsäädännön julkisoikeudellinen luonne, koska sen tavoitteena on työntekijöiden ja kansantalouden suojelu;

2) Voidaanko näitä yhteisön oikeussäännöksiä soveltaa sellaisenaan, kun tällä alalla ei ole annettu täsmällisiä täytäntöönpanosäännöksiä, ja voivatko kaikki yksityiset tai julkiset oikeussubjektit näiden säännösten perusteella ilman mitään erityistä valvontaa tai lupaa välittää työntekijöitä ja/tai toimittaa tilapäistyöntekijöitä kolmansille tahoille, silloin kun jäsenvaltio ei kykene täysin vastaamaan omin hallinnollisin toimin työmarkkinoilta tulevaan palvelujen kysyntään?"

4 On muistutettava, että jotta voitaisiin tulkita yhteisön oikeutta siten, että tulkinta olisi kansalliselle tuomioistuimelle tarkoituksenmukainen, kansallisen tuomioistuimen on määriteltävä esitettyihin kysymyksiin liittyvät tosiasiat ja oikeudelliset seikat tai ainakin selostettava ne tosiseikkoja koskevat olettamukset, joihin nämä kysymykset perustuvat (ks. erityisesti yhdistetyt asiat C-320/90, C-321/90 ja C-322/90, Telemarsicabruzzo ym., tuomio 26.1.1993, Kok. 1993, s. I-393, 6 kohta; asia C-157/92, Banchero, määräys 19.3.1993, Kok. 1993, s. I-1085, 4 kohta; asia C-458/93, Saddik, määräys 23.3.1995, Kok. 1995, s. I-511, 12 kohta; asia C-167/94, Grau Gomis ym., määräys 7.4.1995, Kok. 1995, s. I-1023, 8 kohta; asia C-307/95, Max Mara, määräys 21.12.1995, Kok. 1995, s. I-5083, 6 kohta).

5 On korostettava, että ennakkoratkaisupyyntöä koskevista päätöksistä ilmenevät tiedot ja niissä esitetyt kysymykset eivät ole tarpeen ainoastaan sen vuoksi, että yhteisöjen tuomioistuin voi niiden perusteella antaa tarkoituksenmukaiset vastaukset, vaan myös siksi, että jäsenvaltioiden hallituksilla ja muilla osapuolilla on niiden

perusteella mahdollisuus esittää huomautuksensa EY:n tuomioistuimen perussäännön 20 artiklan mukaisesti (em. asia Max Mara, määräyksen 7 kohta). Yhteisöjen tuomioistuimen velvollisuutena on huolehtia tämän mahdollisuuden turvaamisesta, kun otetaan erityisesti huomioon se, että mainitun säännöksen mukaisesti ainoastaan ennakkoratkaisukysymykset annetaan tiedoksi osapuolille (yhdistetyt asiat 141/81, 142/81 ja 143/81, Holdijk ym., tuomio 1.4.1982, Kok. 1982, s. 1299, 6 kohta; edellä määräykset Saddik, 13 kohta, Grau Gomis ym., 10 kohta ja Max Mara, 8 kohta).

6 On todettava, että ennakkoratkaisupyyntöä koskevaan päätökseen ei sisälly näiden edellytysten mukaisia riittäviä tietoja. Kansallinen tuomioistuin tyytyy toteamaan, että Italian työnvälitystä ja työntekijöiden välittämistä ja/tai tilapäistyöntekijöiden toimittamista kolmansille koskevaa lainsäädäntöä on rikottu rikoslaissa tarkoitetulla tavalla. Kansallinen tuomioistuin ei ilmoita niiden kansallisten säännösten sisältöä, joihin se on viitannut, eikä täsmällisiä syitä, joiden vuoksi se tiedustelee niiden yhdenmukaisuutta yhteisön oikeuden kanssa ja katsoo, että on tarpeellista esittää yhteisöjen tuomioistuimelle ennakkoratkaisukysymykset.

7 Koska kansallisen tuomioistuimen esittämässä ennakkoratkaisupyyntöä koskevassa päätöksessä selvitetään liian epätäsmällisesti asiaan liittyvät oikeudelliset seikat ja tosiseikat, yhteisöjen tuomioistuin ei voi antaa yhteisön oikeuden tulkintaa koskevaa tarkoituksenmukaista ratkaisua.

8 Edellä esitetyn perusteella on todettava jo oikeudenkäynnin tässä vaiheessa työjärjestyksen 92 ja 103 artiklan mukaisesti, että kansallisen tuomioistuimen esittämän pyynnön tutkittavaksi ottamisen edellytykset puuttuvat selvästi.

## Oikeudenkäyntikulut

9 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN

on määrännyt seuraavaa:

**Pretura Circondariale di Ivrea, Sezione di Strambinon 14 päivänä joulukuuta 1995 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö jätetään tutkimatta.**

Annettiin Luxemburgissa 20 päivänä maaliskuuta 1996.

R. Grass — kirjaaja

G. C. Rodríguez Iglesias — presidentti